

Annette Just (FP):

Danmark har, som alle forsvarspolitiske ordførere udmærket ved, i virkeligheden nedrustet igennem de sidste 15-20 år, uden at nogen har lagt så stor vægt på det. Danske politikere var glade for at spare nogle penge; NATO gjorde en smule vrøvl, men ellers skete der ikke noget, og heldigvis for det. Danmark var så lille et land, at vi ikke var nogen trussel, og vi var ikke så stor en bid, at Warszawapagten ønskede at benytte sig af lejligheden, fordi vi stadig var medlem af NATO. Dette blot for at afslutte, hvad der blev sagt fra hr. Jens Thofts side.

Her står vi så over for resultatet af gensidig nedrustning. Ingen kan sige noget imod det, det er jo dejligt. Skønt ville det være, hvis det også var rigtigt.

Hr. Helge Adam Møller har helt korrekt påpeget, at Sovjetunionen begyndte med at vise sin gode vilje ved, som det blev udtrykt, at snyde lidt på vægten. Det udsatte ratifikationen et lille års tid, men nu står vi over for at kunne sige, at nu er vi der.

22 lande skal ratificere denne traktat, alle tiders. De 16 er NATO-lande, og resten er blevet til flere i mellemtiden. Området er det samme, men vi ved godt, at Sovjetunionen ikke eksisterer mere. Der er enkelte i Sovjet, i Moskva i hvert fald, der endnu tror, at det kan lade sig gøre, men det Sovjetunionen, som rent faktisk har lavet denne aftale, eksisterer ikke.

Når jeg tager det frem, er det ikke, fordi Fremskridtspartiet vil gå imod ratificeringen, men fordi vi nok vil sige, at vi håber, at det vil tage et lille stykke tid, før det endelig går i gang. Jeg tænker i særdeleshed på den sidste tids problemer, bl.a. i Ukraine, der helt lovligt – og efter vor mening helt fint – ønsker at være selvstændig, men samtidig siger, og det er også sagt fra talerstolen i dag, at de ønsker også deres eget militær. Boris Jeltsin siger fra Moskva, at så må de have nogle fælles aftaler om det, og Mikhael Gorbatsjov, der i en appel i går appellerede til parlamenterne i de 12 republikker, advarede om, at de etniske uroligheder måske kunne ende med krig, hvis Sovjetunionen går i opløsning.

Svaret fra Ukraine kom hurtigt: Vi er ikke en del af Sovjetunionen. Ukraine, der har 53 mio. indbyggere – det er dog ikke så få, en hel del af dem er russere, det ved vi alle sammen – anser

unionstraktaten, altså Sovjetunionen, for død og vil ikke stille sig tilfreds med andet og mindre end fuld selvstændighed, altså også på det militære område.

Samtidig står vi i den situation – nu vil jeg ikke foregribe begivenhedernes gang, for vi skal have debatten om EF i morgen, men ingen tvivl om, at i det tysk-franske forslag om, at EF og forsvar skal høre sammen, ligger tanken om en supermagt – at EF skal være en supermagt lige pludselig. Jeg er ikke et sekund i tvivl om, at de vil blive nedstemt på det i morgen, men det vil komme igen. Hvad er det så, vi oplever? Og det er det, jeg gerne vil have frem som pointen: Det er, at Sovjetunionen som supermagt smuldrer, mens vi er ved at bygge en ny supermagt. Det vil jeg ikke være med til. Det er helt sikkert.

Jeg mener, at der er store problemer. Det er ikke så enkelt blot at sige: Skønt, her er en gensidig nedrustningskontrakt. Der er nogle mennesker, der på et tidspunkt ville sætte deres navn, eller, som det blev sagt, sætte deres kryds ved denne traktat.

Men der er sandelig også store problemer. Derfor er mit håb, at det vil tage et lille stykke tid, inden vi får B 28 til endelig behandling, for ellers risikerer vi at blive skakmat og have sat vores egne lofter på et punkt, hvor de andre ikke vil følge med.

Så kan hr. Jens Thoft selvfølgelig komme og spørge, hvem det er, der eventuelt skulle angribe Danmark. Det vil jeg ikke svare på nu, og det ved hr. Jens Thoft også, når han stiller spørgsmålet. Jeg mener, som jeg hele tiden har gjort, at balancen mellem det, der var Øst og Vest, måske nu er brudt, men til gengæld er der efterladt en usikkerhed, som er ret uhyggelig.

Angående lovforslag nr. L 133 vil jeg gerne have lov at gøre hjemmeværnets ord til mine: Tillid er godt – kontrol er bedre. Og på det militære område, og hver gang det er noget farligt, der kan gå af og sige bang, er jeg 100 pct. enig.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Først må jeg complimentere fru Annette Just for hendes bemærkninger vedrørende EF. Det er sjældent, at jeg er så enig i fru Annette Justs analyse.